

Psalm 50
Efeziërs 6: 10-20
Coloss. 4: 2-4

①

Vanuit dat gekende Bijbelstuk over de "Wapenrusting Gods" zou ik vandaag willen spreken over het bidden. Aanleiding, daartoe zou kunnen zijn: het feit dat in onze thuisgemeente er vragen gerezen zijn hoe het nu verder moet met de gebedssamenkomsten. Het "waar", of het "wanneer" of "welke regelmaat" wij met ons bidden -lanteren is nu niet echt belangrijk. Wel belangrijk is nu dat we even stilstaan en nadenken tot Wie onze gebedswoorden - of ze nu uitgesproken zijn, of of ze nu in onze geest gebeuren; dat doet er niets toe - zich richten.

→ Hij is de Volkomen Heilige, Die niets dan ontzetting afdwingt bij de mensenkinderen. Hij is de Almachtige, Heer van alle schepping, machtig ook om zonden te vergeven. Hij is het, van Wie wij ons door ons leven en onze daden heel ver verwijderd hebben in onkunnen; in machteloosheid; in onwijze. Daar hebben wij ons in begeven en daar begeben wij ons in.

* Gebedswoorden: zouden niet vele ervan verstommen? Zouden wij niet geneigd zijn te denken: "ja maar, stop hier even, Ik moet opletten, en overwegen wat ik zeg. - Tot Wie ik spreek is heilig, zuiver, Zijn oog is

zonder het in een "taal" om te zetten

(daar eefzonde (in zonde geboren))

2
X Onze Vader Die in de hemelen zijt...
„Ja, menschenkind, ik luister...“ (niet iets dat wij onszelf wismaken)
op ons en op mij persoonlijk gericht.
Als wij aan het bidden gaan, dan, als wij de Here kennen, is er menselijk een zekere **Schroom**.

Toch onmiddellijk kan, - en moet- ik **vermoedigend** spreken: „De Geest Gods weet wat wij bidden moeten“ en: „Vóóordat ik een gebed uitspreek, is het reeds bekend bij de Here.“

U ziet: bidden gebeurt altijd tussen **schroom** en **vrijmoedigheid**.

- **Schroom**: De tollenaar bad: „Heer, wees mij zondaar genadig“ Ik denk na en ik bid: „Heer, wie ben ik, dat ik vanuit mijn **onmachtstoestand**, vanuit mijn **zondig leven** tot U **kan** spreken? U, die voor mij ongenaakbaar hoog verheven zijt? (maar om Zynen wil)“
- **Vrijmoedigheid**: „Heb dank Heer, omdat U, en alleen U, het zo gemaakt hebt, dat wij met U spreken kunnen dat wij een ontmoeting met U niet hoeven te vresen. Uit U is liefde, en vanuit die liefde kunnen wij elkaar liefhebben.“

In het schriftgedeelte van vandaag wijst Paulus ons op onze **gebedsverantwoordelijkheid**:

Ef. 6:18:

„... En bidt daarbij met aandacht en bidden en smeken bij elke gelegenheid“

U moet wel
onmogelijk kan

alle kinderen
zijn met de wij
genadig.

in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; ook voor mij... (en dan wordt Paulus persoonlijk...)

Gpdracht →

Dat is geen klein bier.

Het is worstelen NIET tegen bloed en vlees.

- maar tegen overheden en machten
- tegen de wereldheersers der duisternis
- tegen de bose geesten in de hemelse gewesten

Wij kunnen iemand raad geven, wij kunnen iemand bijsturen, wij kunnen onze kinderen een berisping geven.

VB:

Op zich is het feit dat een kind steelt niet belangrijk. Wel belangrijk is het feit, dat zich in het kind hebracht ontwikkeld heeft... Welke zijn daarvan de oorzaken? Deze... hebben wij te bestrijden.

Dat kind; daar kun je voor bidden; El kunt het waarden meegeven; El kunt het vermanen, zelfs hard er tegen optreden... om het te harden tegen een vijand die het nu heeft, en die het later ook nog zal hebben.

Het kwaad moet bij zijn oorzaken bestreden worden; niet bij zijn gevolgen. Beter gezegd misschien: "het kwaad moet bij zijn wortels bestreden worden, niet bij zijn vruchten."

VS 13:

"En bidt daarbij met aankondend bidden en smeken in de geest..." Waarom denkt u dat Paulus, als hij die

wat mysterie...
of: gemis aan
- respect
- waardering
- sociale interactie...

lele wapenrusting opgenoemd heeft,
lij dan afsluit, ahw onderstreept,
met te wijzen op het belang van het
gebed? Daar kunnen wij misschien
niet zo goed op antwoorden.

Het gebed is een wapen. - Hier is
het laatste wapen.

Het wordt genoemd bij het lanteren
van de wapenrusting.

VB 1

Een zwaard moet je goed kunnen
lanteren. Een zwaard kun je zonder
handvat niet zo goed gebruiken. Het
ontglijft je. Met een goed handvat
heb je houvast, het kan behoorlijk
functioneren. - Dat handvat, of dat
goed-in-de-hand-liggen: dat is het gebed.
.... Stelt u dan op, uw lendenen
omgord met de waarheid, bekleed met
het pantser der gerechtigheid..."

VS 14

VB 2

Zonder gebed geraakt de riem der
waarheid los... Zonder gebed sluit
het pantser der gerechtigheid niet... sta
ik evenmin stevig in de schoenen van
het evangelie van vrede...

Zeer beslist: het gebed is het voornaam-
ste bij het dragen ^{en lanteren} van de lele
wapenrusting. Zoniet moet u die
wapenrusting op eigen hantje
lanteren... en dat kan niet....

Broeder en zuster, ik denk dat wij
maar weinig notie hebben van de omvang

lijgen: leest met
wapens omzingen...
= vernieuwde bommenwerper...
doot als in de
gerechtsmachine
niet kan...

noch van de ernst van de strijd.

Ik denk dat het heel dikwijls onvoldoende tot ons doordringt dat we uit onszelf niets zijn, niets kunnen, niets weten...

Als wij bidden vragen wij de Heer iets. In die vraag ligt opgesloten dat wij het zelf niet hebben, of niet kunnen, of niet weten...

In gebed vragen wij om bewaring van de Heer, omdat wij het zelf niet kunnen.

In gebed vragen wij om wijsheid omdat wij het uit onszelf niet hebben.

- Wij hebben het niet, en wij vragen de Heer om los te laten:

van ons eigen ik (dat kleine ikzelfje...) mijn hebzucht

mijn oordelen (wat kan ik dat goed...) mijn angst, twijfel, wrok. Vooroordelen

Bidden is vragen om iets.

- Wij noemen God "Onze Vader". -

Wie "ouder" of "vader" is, weet best hoe belangrijk de gespreksrelatie is met de kinderen.

- Hoe belangrijk het is de problemen of probleempjes van de kinderen te kennen. Als in een gezin niet gesproken kan worden stapelen moeilijkheden zich op. - Het is mogelijk dat er iets escalereet. Een kind kan voortijdig besluiten het huis te verlaten.... En ik denk dat

men op zo'n ogenblik veel beter nog

niet?

Psychologisch in problemen
- voelen wij ons niet goed
aan de hand? - Wat is goed?

20 belangrijk is de
gebedsrelatie met
God

aanvoelt: "Het is mijn kind..."

Zo ook in de relatie met God de Vader.

- Grmoemelijk veel groter is de liefde van God de Vader tegenover Zijn kinderen.

- Grmoemelijk veel groter is dan ook dat aanvoelen als in Zijn gemeente de de gebedsgeest achteruitloopt, of verdwijnt.

Smartelijk verwijt in 2^e deel van Psalm 50

Ps 50

- Gemeente, dag en nacht staat de Heer voor u klaar. Hij staat klaar om u op te vangen, en om de relatie tussen u en Hem verder uit te bouwen.

Mijn oog is op u
De Barmherticheit der Heer
sluimert noch sliep

Weet u dat God een telefoon heeft? God heeft een telefoon. Het nummer kunt u vinden in Ps 50:15 "Roep mij aan ten dage der benauwdheid, Ik zal u redden en gy zult mij eren."

Ps 50:15

Die telefoon, dat is een figuurlijke voorstelling, en ik denk daar onmiddellijk bij: "Draagt, met de Heer, zorg, dat de lijn niet onderbroken wordt."

En hoe staat het met mijn gebedsleven? - persoonlijk gebedsleven?

Kunnen wij spreken van persoonlijke omgang met God? - Of mag Hij alleen maar van verre een beetje staar lyken zo? Of bidden wij omdat het nu eenmaal zo loort?

God die de lijn
de problemen
oplossen...
laten mensen
met problemen

Er zijn veel manieren om te bidden.
 U kunt krampachtig bidden, maar ook
 ongedwongen. U kunt bidden vol
 eerbied, maar ook oneerbiedig. U kunt
 dwingend bidden, zoals een kind doet
 om zijn zin te krijgen. U kunt ook
 dringend bidden: een noodkreet
 om onmiddellijke hulp.

Maar dan is er nog het gedachtenloos
bidden: bidden uit slecht, bidden uit
gewoonte. * Je denkt er niet meer bij na.
Dan denken wij dat God ons niet hoort,
dat Hij ons in de steek laat, dat Hij
zwijgt. God laat ons niet in de steek,
wij Hem. Wij denken dat Hij niet
antwoordt, maar verwachten wij eigenlijk
het antwoord? En dat antwoord is
dikwijls anders dan wat wij willen of
verwachten.

- Het antwoord kan zijn "geduld", omdat er nog zoveel moet gebeuren bij u.

- Het antwoord kan zijn "neen".
Alhoewel Hij graag "ja" zou antwoorden.
De Heer kijkt verder. Hij zegt met liefde
"neen" want Hij voorziet de brokken al als
het "ja" zou zijn.

God antwoordt op vele manieren:
Een gewoon gesprek met iemand met wie
u dagelijks omgaat, een prediking, een
gebeurtenis in uw leven: plots weet u
met zekerheid: "Dát is het antwoord
van de Heer op mijn vraag."

Stellen wij ons wel voldoende open en
ontvankelijk voor wat de Heer ons zegt?

Als wij bidden, gemeente, bevinden wij
ons in de heilige tegenwoordigheid van
God. - Welk wapen van de Satan zou
daartegen bestand zijn? - Het gebed
is de adem van de ziel. U leeft door
deze adem. Het is het geestelijk
kanaal waardoor wij kontakt hebben
met God. Bij alle wapenrusting die
u van de Grote Generaal krijgt, moet
het gebed de ondersteuning, de basis
zijn. (Goh al hebt u op een ogenblik
maar één wapenstuk nodig).

Tot hiertoe gemeente, heb ik het bidden
alleen als "vragen" beschruid. Weet
u dat bidden ook danken is? Weet
u dat danken boven het vragen
uitsijgt? In het vorige hoofdstuk
(Ef 5:20) staat: „dankt ten allen tijde
in de naam van onze Heer Jezus“
Dankt voor al het goede dat u krijgt.
Dankt voor al het aangename. Dankt
voor alles wat „des Heren“ in uw
omgeving is. Dankt ook voor het
onaangename.....! - Het onaangename
dat de Heer op uw wegen legt.....?!

VERHAAL

In de vrouwenafdeling van een Duits
concentratiekamp zaten twee christensusters

Corry en Betsie ten Boom. De omstandigheden waren hard, onmenselijk en ondraaglijk. Geregeld hadden die twee zussen tydstippen van gebed. En eigenlijk: aan hun levensomstandigheden was niet veel om te danken. - In hun barak zaten vlooiën. „Laten wij danken voor die vlooiën” zei de ene. „Ik denk er niet aan” zei de andere. „Lehere dag was er ronde van de karnopzichtster, om de zwakken eruit te laten, en te liquideren. En juist aan die barak ging ze voorbij, omdat daar vlooiën zaten. „Laten wij danken voor die vlooiën...”

Die vlooiën kun je beschouwen als een geschenk. Maar is het bijvoorbeeld geen geschenk als iedereen gezond blijft in uw honger? Is het geen geschenk als u aan het werk kunt blijven?

1 Thess 5:18

„Dankt onder alles”...

En je kunt nog verder gaan: „Loven en prijzen” ellet loven richt u naar de Gever, niet meer naar het geschenk. ellet „loven” staat de Gever centraal; niet uzelf; niet het geschenk.

Een kind heeft iets gekregen van zijn moeder. Het is blij: „Dankjewel ma”. Het kijkt naar dat geschenk en houdt het tegen zich aangedrukt... En dan legt het het geschenk opzij... het rent naar zijn moeder en slaat zijn beide armpjes om haar heen.

en er volgt een hele liefkozing van dankbaarheid. **De moeder staat nu in het middelpunt.** Het kind kijkt niet meer naar het geslacht, en ook niet meer naar zichzelf. Het kijkt alleen naar zijn moeder, van wie het alles mag verwachten.

Zo mogen wij God loven. Zo mogen wij alleen **Heem** in het centrum van ons leven hebben. Zo kijkt God, die ons zijn Loon gegeven heeft, in **lijde** en in mededogen naar zijn kinderen. Ontteert die liefde niet. U zijt Zijn kinderen. Hij is in velerlei aspect **loonder van gebieden.**

Vanuit de liefde: "als gij bidt, dan zal dat nooit zonder resultaat zijn."

Daarmee, gemeente, sprak ik het woord **"gebedsverantwoordelijkheid"** uit. Die verantwoordelijkheid draagt u, tegenover uzelf; tegenover uw gemeente, (met hoe weinig u ook zijt) tegenover uw medemens **De gebedslid, die u niet de als gemeente, met de Schepper, hebt, is tevens de levensader van de gemeente.** Iedereen, die nauw bij het gemeenteleven betrokken is (waar ook...) draagt gebedsverantwoordelijkheid. Bidt tot de Heer want Hij is liefdevol, genadig, barmhertig, groot in goedertierenheid. Bidt tot de Heer, want Hij heeft voor u (persoonlijk) het grootste offer gebracht.

amen